UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum, nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia excusarum, || Pars ...

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliæ aliquot piæ, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>
Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Dominica xviij. post penteco.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

Visual Library

berrimum. Reſedit autem q erat mortuus, quando genus humanum ad uitam rediit. Cœpit loqui, id eſt, q prius opera manuũ ſuarũ laudabat, deũ cõ
Iſa.50. fiteri cœpit, dicẽs cum Propheta: Dñs deꝰ dedit mihi linguã eruditã. Et cum Pſalmiſta: Dñe, labia mea
Pſal.50. aperies. Dedit illũ matri ſuæ, qñ cum eccleſiæ reſtituit. [Accepit aũt oẽs timor.] Hi qui timore & admiratione concutiebantur, immundi ſpũs intelliguntur, qui uidẽtes genus humanum, p aduẽtum dñi de ſua poteſtate eripi, tota intentione cõcuſſi
Mat.8. ſunt intm̃, ut p obſeſſum hoĩem dicerẽt: Quid nobis & tibi fili dei? uenisti ante tempus torq̃re nos?

DOMINICA XVIII. POST PENtecoſten, ad Epheſios iiij.

FRatres, Obſecro uos ego uinctus in domino, ut digne ambuletis uocatiõe, qua uocati eſtis.] Obſecro, id ẽ, deprecor uos ego uinctus in domino, ut digne & ſancte uiuatis illa uocatione, qua uocati eſtis in baptiſmate. Eſtis uocati, ut ſancti ſitis & immaculati: ſancte & immaculate conuerſamini, ambulantes de uirtute in uirtutem. Quod autem dicit, [ego uinctus,] dupliciter intelligi poteſt: uel uinctus catenis & poſitus in carcere [in domino,] id eſt, ꝓ domino, ſiue ꝓ amore domini: uel uinctus, id eſt, aſtrictus amore dilectionis erga uos, ꝓpter dominum. [cum omni humilitate & manſuetudine,] ſubauditur, ambulate & conuerſamini digne. [cum patientia ſupportantes uos inuicem in charitate.] Humilis dicitur humi accliuis. Manſuetudo eſt lenitas & tranquillitas animi. Ambulate, inquit, & cõuerſamini cum omni humilitate & manſuetudine mentis, ſuppor

tantes uos inuicem in charitate, id eſt, in dilectiõe Gal.6.
dei & ꝓximi, iuxta illud: Alter alterius onera por
tare, imitantes naturam ceruorum. uerbi gratia:
Qui diues eſt opibus huius ſeculi, ſupportet aliũ
qui pauper eſt ſubſtantia præſenti, & diues ſpiri
talibus uirtutibus: & econtra ille qui ſanctus eſt,
ſua ſanctitate ſuſtentet & ſuis precibus peccato-
rem: uel q diues eſt, ſuſtineat ſua eleemoſyna pau-
perem [ſoliciti,] id eſt, ſtudioſi, cauti & attēti ſem
per ſitis [ſeruare unitatem ſpiritus,] ut unum ſa-
piatis de Chriſto, & unam fidem habeatis, & non
ſint in uobis ſchiſmata atq; hæreſes: & hoc agite
[in uinculo pacis,] id eſt, in dilectione dei & in di
lectione proximi, ſiue in concordia fraternitatis.
Dilectio etenim uinculum recte appellatur, quia
duos ligat & coniungit, deum uidelicet & homi
nem, uel duos proximos. [Vnũ] ſubauditur Chri
ſti [corpus] eſtis uos: [& unus ſpiritus,] ſubaudi
tur ſanctus, habitat in uobis. [ſicut uocati eſtis in
una ſpe uocationis ueſtræ,] ſubauditur, ſic uiuite.
Sancti uocati eſtis in baptiſmate, ſecundum illud: Leui.11.
Sancti eſtote, quia & ego ſanctus ſum. ideoq; ſan & 19.
cte uiuere debet. Bene autem dicit, in una ſpe uo-
cati eſtis: quia omnes fideles unam ſpem habent
perueniendi ad patriam cæleſtem. [Vnus domi-
nus] omnium creaturarum. [una fides] habet eſſe
in omnibus credentibus, quia unũ baptiſma eſt.
Licet alij minorem, alij maiorem fidem habeant,
qui maiora & minora de deo intelligunt: tamen
in hoc dicitur eſſe una fides, q a unũ deum credunt
trinitatem habere in perſonis, unitatem in ſubſtã
tia. [Vnũ] eſt [baptiſma, [quia omnes æqualiter
p uniuerſum orbem baptizantur, qui ſignaculũ ſi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dei percipiunt.[Vnus deus] eſt om̄ium creaturarum & pater omnium rerum, id eſt, creator: [qui ſuper omnes] ſubauditur, creaturas excellit: [& ꝑ oĩa, ſubauditur, eſt filius. quia om̄ia per ipſum facta & reparata ſunt. [& in om̄ibus nobis] ſubauditur, eſt ſpiritusſanctus, qui in cordibus fidelium
Sap. 1. diffuſus eſt, & in omnibus creaturis, iuxta illud: Spiritus dñi repleuit orbem terrarum.

DOMINICA XVIII. POST PENtecoſten, Lucę XIIII.

In illo tempore Cum intraret Ieſus in domum cuiuſdam principis phariſęorum ſabbato manducare panem, & ipſi obſeruabant eum. Et reliqua.

QVoties legim⁹ dominum ad nuptias uel ad conuiuiū ueniſſe, nō gulę illecebris deputare debemus, ſicut ſcribę & phariſæi faciebāt, dicētes eū uini potatorē eſſe, & amicū publicanorum: ſed ob certi gratiā myſterij eum ueniſſe credere debemus, id eſt, ꝓ lucrandis animabus. Sicut enim doctus piſcator & peritus uenator, ſiue auceps, in eo loco retia ſua tendit, ubi multitudinem piſciū uel auium ſiue beſtiarum cōuenire nouit, ut ex multis aliqui capiantur: ita dominus retia ſuæ p̄dicatiōis in eo loco extēdere uoluit, ubi plures cōueniebāt,

ut ex multis aliqui caperentur in fide. Et ob iſtiuſ modi cauſam, uel ad conuiuia, uel ad nuptias uocatus, uenire non renuit. Vnde (ſicut pręſens lectio narrat) [cum intraret Ieſus in domum cuiuſdam principis phariſæorum ſabbato mãducare panẽ, & ipſi obſeruabant eum.] Vbi notandum quia panis nomine omnia quæ ad uictum pertinent, euangeliſta ſignificare uoluit: quia uſus ſcripturę eſt ut a principali parte, quæ eſt uita hominis, id eſt, pane, cętera ſignificet, ſicut de Ioſeph fratribus dictũ legimus: Quia iſti hodie mecum comeſturi ſunt panem, qui tamen poſtea cum eo inebriati fuiſſe leguntur. Et ſicut in eadem Geneſi legimus de puero Hebræo, qui uxorem domino ſuo q̃rebat, Et appoſitus eſt corã eo panis. Quod autem ait, [Et ipſi obſeruabant eum,] non ad ſabbatum, ſed ad ipſum dominum pertinet. Obſeruabãt quippe eũ, ſi in ſabbato curaret hominem, aut aliquod opus faceret, ſiue aliquem ſermonem ꝓtuliſſet, in quo merito eum reprehendere poſſent. Neq; enim obſeruatores ſabbati erant, qui ipſum ſabbati ſanctificatorem reprehendere cupiebant, ſi poſſent. Obſeruatio ergo & in bono & malo ponitur. In bono, ſicut dñi uoce Iſraelitis dicitur: Ecce ego mitto angelũ meũ, q pcedat te & cuſtodiat ſemp, Obſerua ergo, & audi uocem eius. Et ſicut Apoſtolus ait: Obſeruate eos q ita ambulãt, ſicut habetis formã noſtrã, id eſt, eos imitamini, quos iuxta formã quã uobis oſtendimus, ambulare uideritis. In malo ponitur, ſicut ait ꝓpheta: Obſeruabit pctõr iuſtum, & ſtridebit ſuper eũ dentibus ſuis, uel q̃ret mortificare eũ. Sic & in hoc loco, nõ in bono, ſed ĩ malo ponitur, cũ dicitur: [Et ipſi obſeruabãt eũ.]

Gen. 43.
Gen. 24.
Exo. 22.
Phil. 3.
Pſal. 56.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Igitur obſeruabant eum, nõ ut imitari uellent, ſed reprehendere cupiebant, ſi poſſent. Obſeruatio er go & in bono, & in malo ponitur.

Et ecce homo quidam hydropicus erat añ illũ. ¶ Hydropiſis grauis eſt infirmitas, q̃ naſci tur ex uitio ueſicæ, cum inflatione turgente & an helitu fœtido. Proprium eſt hydropici, ut quo am plius biberit, eo magis ſitiat. Ergo per hydropi- cum auarus quilibet deſignatur, qa ſicut hydropi cus quo eſt groſſior, eo eſt infirmior: ita auarus q̃ plus abundat diuitijs, eo plenior eſt uitijs. Et ſic- ut hydropicus quo amplius bibit, eo amplius ſitit: ſic auarus quanto magis diuitias, quas concupiſ cit acquiſierit, tanto magis in eis acquirendis exar deſcit. Quod pulchre quidam de ſapiẽtibus breui uerſiculo comprehendit, dicens:

Creſcit amor nummi, quantũ ipſa pecunia creſcit. Et ſicut quidã ait, Auarus obolo indiget. Sicut enim ſapienti totus mundus diuitiarũ ẽ, ſic auaro totus mundus auaritię: quia quicquid uidet oculis, cõcu piſcit mente & habere deſiderat. Alienũ dãnum ſu um lucrum deputat, teſte Salomone Auar⁹ nõ im- (Eccl̃s. 5.) plebitur pecunijs, nec aĩa eius ſatiabitur bonis. Po teſt quoq; non inconueniẽter ꝑ hydropicũ q̃libet luxurioſus intelligi: quia ſicut hydropicus q̃ plus bibit, plus ſitit, ita luxurioſus quo plus ad petulan tiam carnis deditus fuerit, eo plus ad petulantiam libidinis exardeſcit. De quibus ꝑ ꝓphetã dicitur:
Ieze. 23. Quorũ carnes ſunt ut carnes aſinorum, & fluxus eorum ut fluxus equorum. Et iterum: Computru
Ioel. 1. erunt iumenta in ſtercore ſuo.

Et reſpondens Ieſus, dixit ad legiſperitos

& phariſæos,dicens:Si licet ſabbato curare?At il
li tacuerunt.]¶ Reſponſio iſta domini ad illud ꝑ-
tinet quod ſuperius dictum eſt: [Et ipſi obſerua-
bant eum.]Non enim hic ab alijs interrogatus le-
gitur,ſed ad eorum cogitationes reſpõdit:Et pru
dentiſſima ratione dñs obſeruatores ſuos hinc in
de concluſit,ne aptam inuenirent reſponſionem.Si
enim dicerent,Licet ſabbato curare,reprehenſibi
les eſſent,ut quid eũ obſeruarent,utrũ ſabbato cu
raret hominẽ.ſi uero dicerent,Non licet,argueren
tur,quare ſabbato aſinũ uel bouẽ ſoluentes a præ-
ſepio,ducerent adaquare:& ideo non inuenientes
qd dicerẽt tacuerũt. Nec ſolũ in hoc loco reprehẽ
ſores ſuos ita cõcluſit,ſed etiã in alijs frequẽter lo
cis,ſicut de q̃dam muliere in adulterio deprehen-
ſa,uel de denarij redditione.& ſicut fecit quando
interrogauerunt eũ dicentes:Dic nobis,in qua po
teſtate hæc facis?At ille rñdens dixit:Dicite&uos Mat. 21.
mihi unum uerbũ,&ego dicã uobis in q̃ poteſtate
hæc facio.Quod ſi nõ dixeritis mihi,nec ego dicã
uobis in q̃ poteſtate hæc facio,Dicite mihi,bapti-
ſmũ Iohãnis de cælo erat,an ex hoĩbus?At illi co
gitauerunt intra ſe dicẽtes:Si dixerim⁹ e cælo,dicet
nobis:Quare ergo nõ ſuſcepiſtis illud?Si dixeri-
m⁹,ex hoĩbus,turba q̃ a Iohãne baptizata eſt,lapi
dabit nos.Et ideo nõ habẽtes qd dicerẽt,ſiluerunt:
Sic & in hoc loco nullã aptam inuenientes reſpõ Pſal. 62.
ſionem,tacuerunt,impleta ꝓphetia,q̃ ait Rex ue-
ro lætabitur in deo,laudabuntur omẽs qui iurãt in
eo,qa obſtructum eſt os loquentium iniqua. Sed
quia dominus etiam ingratis beneficiũ ſuæ largi-
tatis frequenter præſtat,recte ſubditur:

Ipſe uero apprehẽſum eũ ſanauit,ad dimiſit.

Et pulchre coram auaris hydropicũ curauit, ut cum in uno ſanaretur infirmitas corporis, in multis morbus curaretur mẽtis. Quorũ auaritiã dñs prudentiſſima comparatione redarguit, cum ait:

Et reſpondens ad illos, dixit: Cuius ueſtrum aſinus aut bos in puteũ cadet, & non continuo extrahet illum die ſabbati? Et non
A minori ad maius **poterant ad hæc reſpondere illi.**

Acſi diceret: Si ueſtrũ animal in puteũ cadens,
cum tanta feſtinatione eripere curatis, non ꝓpter
animalis curam, ſed propter ueſtram auaritiam
conſulendam: multo magis ego hominem, q̃ me-
lior eſt pecore, & ad imaginem dei factus eſt, ab
infirmitate in ſabbato debeo liberare, cum facili-
us ſit hominem uerbo ſanare, quam animal de
puteo abſtrahere. Iam cũ per hydropicum auarũ
diximus deſignari. Pulchre ergo auarus anima-
li in puteo iacenti comparatur, quia hydropicus
humore inordinato abundat. Dum eñ quis mor
bo auaritiæ ſuccumbit, quaſi ſitiens in puteum ca
Luc. 13. dit. Vnde & dominus mulierẽ, quæ decem & octo
annos incuruata fuerat, nec ſurſum aſpicere pote
rat, aſſimilauit animali, quod ad aquam ducitur.
Malum eſt uitium auaritiæ, quod fidem tollit,
concordiam diſſipat, charitatem uiolat, & innume
rabilia mala generat, teſte Apoſtolo qui ait: Ra-
1. Tim 6 dix omnium malorum eſt cupiditas, quam qui-
dam appetentes, circa fidem naufragauerunt, &
inſeruerunt ſe doloribus multis. Inflatus autem di
Marci 10 uitijs, per arctam & anguſtam uiam in regnum
cælorum intrare non poteſt, domino dicente: Dif-
Luc. 18. ficile, qui pecunias habẽt, in regnum dei intrabũt

Amē dico uobis,facilius eſt camelū per foramen
acus tranſire,quam diuitem in regnum dei intrare.
Vnde Apoſtolus ad Timotheum ait: Præcipe di-
uitibus huius ſeculi,non ſublime ſapere, nec in in- 1.Tim.6
certo diuitiarum ſperare, ſed in domino, qui ab-
unde præſtat omnibus ad fruendum. Nam qui uo
lunt diuites fieri, incidunt in tentationem & laque
um diaboli,& deſideria multa & inutilia,quę mer
gunt hominem in interitum & perditionem. Du-
plici enim pœna auarus conſtringitur,quando &
hic infelix diuitias cum labore acquirit,& in futu-
ro earundem diuitiarum rationem cum dolore in
tormentis exoluit,Iacobo teſte qui ait:Agite nunc Iacob.5.
diuites,plorate,ululantes in miſerijs quæ ſuperue
niunt uobis.Diuitiæ ueſtræ putrefactæ ſunt, & ue
ſtimenta ueſtra a tineis comeſta ſunt. Aurum & ar
gentum ueſtrum æruginauit, & ærugo eorum in
teſtimonium uobis erit,& manducabit carnes ue-
ſtras ſicut ignis. Auaritia enim uiſceribus pietatis
caret,patrem neſcit,matrem ignorat,fidem & amī
citiam non cuſtodit, proximo uel propinquo non
miſeretur,ſed propinquos uelut extraneos efficit,
dicente Salomone: Bene fecit animæ ſuæ uir miſe Pro.11.
ricos, auarus autem etiam propinquos abijcit.

Dicebat autem & ad inuitatos parabo-
lam, intendens quomodo primos accubitus
eligerent, dicens ad illos: Cum inuitatus fu
eris ad nuptias, non diſcūbas in primo loco.

Quantum ad literam pertinet,prudentis & eru
diti uiri uitam & mores componi, quoniam ho-
neſtiſſimum genus eſt uiuendi in conuiuijs uel nu-
ptijs,ſiue alijs conuentibus,fideles ut ſe alterutrū

præferant, & honore ſeinuicem præueniant, præ
1.Petr.5. cipente Petro apoſtolo qui ait: Omnes inuicem
humilitatem inſinuate. Sicut enim honor eſt ali-
quem ſuperius uocari, ſic dedecus, eum qui primũ
locum imprudenter appetit, ad ultimum reuoca-
Pro. 25. ri. Melius eſt enim (ait Salomon) ut dicatur tibi,
Aſcende ſuperius, quam ut humilieris coram prin
Eccl.3. cipe. Et iterum: Altiora te ne quæſieris & fortio-
Eccl.31. ra te ne ſcrutatus fueris. Et iterum: Ad menſam
magnam ſediſti, &c. Et rurſum: Superbum ſeqtur
Pro.19. ignominia. ¶ Spiritaliter autem cõiunctionẽ Chri
ſti & eccleſiæ, nuptias uocari in ſcripturis uſitatiſſi
mum eſt, ſicut eſt illud in euangelio: Simile eſt re-
Mat.22. gnum cælorum homini regi, qui fecit nuptias fi-
lio ſuo. In nuptijs duo coniunguntur, ſponſus &
ſponſa. Sponſus ergo Chriſtus eſt, de quo per Io-
Joh.3. hannem dicitur: Qui habet ſponſam, ſponſus eſt.
Oſeæ.2. Sponſa uero eſt ſancta eccleſia, cui per prophetam
dicitur: Spõſabo te mihi in iuſtitia & ueritate. Tha
lamus huius ſponſi, uterus uirginis fuit, ſicut per
Pſal.18. Pſalmiſtam dicitur: Tanquam ſponſus procedens
de thalamo ſuo. Celebratores harum nuptiarum
apoſtoli fuerunt, de quibus ſcriptum eſt: Non poſ
Mat.9. ſunt filij ſponſi ieiunare, quandiu cum illis eſt ſpõ-
ſus. In his ergo nuptijs ille feliciter diſcumbit, qui
in fide uocatus, humiliter pie, iuſteq́ in eccleſia ui-
uit. Bene autem dicitur: [non diſcumbas in primo
loco:] Nouiſſimus enim locus ad mentis humilita
tẽ pertinet. Ille ergo ſpiritaliter nouiſſimus diſ-
cumbit, qui ſe omnibus inferiorem & indignio-
rem in mente iudicat, conſiderans non ſolum ſan
ctiores, ſed & multos ſe eſſe ſapientiores. Vnde &
ſubditur: ne forte honoratior te ſit inuitatus

ab eo, & ueniens is qui te & illum uocauit, dicat ti bi: Da huic locum.] Sæpe enim per mentis elationem de ſuperiori gradu ad inferiorem quiſq; deſcendit, quia dū mente tumidus eſt & inflatus, aut in carnis petulantiam, aut in aliquod facinus cadere permittitur, per quod ab hominibus uituperetur. Vnde & ſubditur:

Et tunc incipias cum rubore nouiſſimum locum tenere.] Quod Sauli contingit, cui ſuperbienti a domino dictum eſt: Nonne cum eſſes paruulus in oculis tuis, caput in tribubus Iſrael cōſtitui te? Nunc q̄a eleuaris, deieci te ne ſis rex. Sed poſtquā q̄d agere nō debeas, ꝓhibuit, q̄d agendum ſit, pius redēptor manifeſtare curauit, cū ſubiunxit: 1.Re.15.

Sed cum uocatus fueris, uade, recumbe in nouiſſimo loco, ut cum uenerit qui te inuitauit, dicat tibi: Amice, aſcende ſuperius.] Quē ergo humilem inuenit, amici nomine beatificat, atq; ut ſuperius aſcendat uocat: quia ut ait Petrus apoſtolus, Superbis deus reſiſtit, humilibus autem dat gratiam. Et pulchre ſubdidit: 1.Pe.5.

Tunc erit tibi gloria coram ſimul diſcumbentibus,] ne nunc in præſenti quærere incipias. Hæreditas enim (ait Salomon) ad quam in principio feſtinatur, in nouiſſimo benedictione carebit. Exponens dominus quid in ſimilitudine propoſuerat, adiunxit, dicens: Quia omnis qui ſe exaltat, humiliabitur: & qui ſe humiliat, exaltabitur.] Vbi notandū quia non ait ſimpliciter, Qui ſe humiliat, exaltabitur: ſed cū additamēto, [Omīs qui ſe exaltat, humiliabitur. & qui ſe humiliat, exaltabitur.] Alij ergo in hoc ſeculo & in futuro ex- Pro.10.

altantur, qualis fuit Dauid, Iezechias & Ioſias & cæteri tales, qui in præſenti ſeculo glorioſi fuerũt, & in futuro glorioſiores ſunt. Alij hic & in futuro humiliantur, quales ſunt ſuperbi pauperes, & illi qui pro peccatis in præſenti uita uindictam recipiunt, & in futuro ad perpetuam pœnam tranſeunt, qualis fuit Herodes, Antiochus, & multi tales, de
Iezé. 17. quibus ſcriptum eſt: Duplici contritione contere eos domine. Nonnulli hic exaltantur, & in futuro humiliantur, quales ſunt ſuperbi diuites, qui iuxta ſcripturæ uocem,
Iob. 21. Ducunt in bonis dies ſuos, & in puncto ad inferna deſcendunt. Alij hic humiliantur, ſed in futuro exaltantur, ſicut ſunt ſancti pauperes, & præcipue illi, qui propter deum om̃ia ſua derelinqunt, & ſpontanea paupertate ſemet ipſos humiliant, ut in futuro exaltari mereantur. Amemus ergo uirtutem humilitatis in præſenti uita, ut a domino exaltari mereamur in altera uita,
Mat. 11. illius ueſtigia ſequentes, qui ait: Diſcite a me, quia mitis ſum & humilis corde, & inuenietis requiem animabus ueſtris. Humilis autem dictus eſt, quaſi humi accliuis. Ille ergo uere humilis eſſe cognoſcitur, qui ſe terram & cinerem iugiter eſſe cõſiderat,
Gen. 18. dicens cum beato Abraam patriarcha: Loquar ad dominum meum, cum ſim puluis & cinis. Humilitas non ſolum in corpore, ſed etiam in mente cõſeruanda eſt, iuxta exemplum illius, qui in regali
Pſal. 118. ſolio conſtitutus, aiebat: Humiliatus ſum uſquequaque domine, uiuifica me ſecundum uerbum tuum. Humilitas quippe magiſtra eſt ſapiẽtiæ, teſte pro
Ibid. pheta, qui ait: Bonum mihi domine quod humiliaſti me, ut diſcam iuſtificationes tuas. Quanto enim unuſquiſque hic propter deum fuerit humi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

lior, tanto in futuro erit excelſior, Petro apoſtolo teſte, qui ait: Humiliamini ſub potenti manu dei, ut uos exaltet in tempore uiſitationis. 1.Petr.5.

FERIA QVARTA QVATVOR temporum. Marci IX.

In illo tempore Reſpondens unus de turba, dixit ad Ieſum: Magiſter, attuli filium meum ad te, habentem ſpm̃ mutũ: qui ubicunq; eum apprehenderit, allidit eum. Et reliqua.

NOtandum q̊d ſem per loca rebus cõ gruunt. In monte dominus orat transformatus, diſcipulis arcana ſuæ maieſtatis aperuit: in inferiora deſcendens, turbæ occurſu excipitur, miſerorũ fletu pulſatur. Surſum, diſcipulis myſteria regni cæleſtis reſerat: deorſum, turbis pctã infidelitatis exprobrat. Surſum patris uocem, his quibus poterat, pãdit: deorſum ſpiritum malum ab his qui uexabantur, expellit. Qui etiã nunc pro qualitate meritorum, alijs aſcẽdere, alijs uero non deſiſtit deſcendere. Nam carnales adhuc & incipientes, quaſi ima petentes confortat, docet, caſtigat: perfectos autem, quorũ conuerſatio in cælis eſt, ſublimius extollendo glorificat, liberius de æternis inſtruit, & ſæpe quæ a turbis nec audiri quidem ualeant, docet. Dæmoniacum autem hunc, quem deſcendens de monte do